

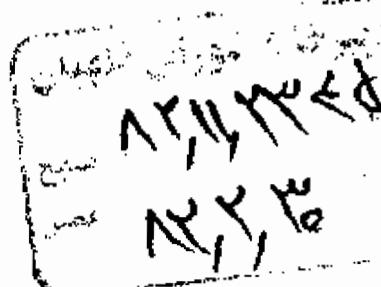
جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیانی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۳۸۱/۶/۲۷ مورخ ۲۲۳۵۶/۳۰۷۰۷ دولت در مورد موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۲/۲/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

مهدی کردی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر نسخ

بیان

ورود به دبیرخانه شورای اسلامی

شماره ثبت ۱۳۸۲/۱۲/۲۸

تاریخ ثبت: ۱۳۸۲/۱۲/۲۸ صبح

اقدام کننده: عصر

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت

جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

ماده واحده - موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت

جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان که از این پس «طرفین

متعاهد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو دولت.

با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران یکی از

طرفین متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر،

و با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یکی از

طرفین متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر،

به شرح زیر توافق نمودند:

بیان

۱۵۶۵۵ شماره
۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸ پاییز
پیش

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه:

- ۱- اصطلاح سرمایه‌گذاری شامل هر نوع دارائی و بخصوص موارد زیر می‌گردد:
 - الف - اموال منقول و غیر منقول و نیز هرگونه حقوق مربوط به آنها، مانند رهن، حق حبس، وثیقه یا حق انتفاع.
 - ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.
 - ج - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.
 - د - حق التأليف، حقوق مالکیت صنعتی مانند حق اختصار، مدل‌های بهره‌برداری، طرحها یا مدل‌های صنعتی، علامت تجاری یا خدماتی، اسمی تجاری، دانش فنی، حق کسب و پیشه.
 - ه - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز کلیه حقوق کسبی اعطا شده توسط قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع ذی صلاح.
- ۲- اصطلاح سرمایه‌گذار در ارتباط با هر یک از طرفین متعاهد ناظر است بر:
 - الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین همان طرف متعاهد، اتباع طرف متعاهد مذکور به شمار می‌آیند.
 - ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس شده باشند، و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاهد قرار گرفته باشد، که در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه‌گذاری نمایند.
- ۳- اصطلاح «گواهی پذیرش» به معنی مجوز ویژه ارائه شده به وسیله مقامات ذی صلاح یکی از طرفین متعاهد به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر می‌باشد که نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری‌های ایشان طبق قوانین و مقررات طرف میزبان تصویب شده است. گواهی پذیرش می‌تواند شرایطی را که براساس آن سرمایه‌گذاری پذیرفته شده است، تعیین نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیان

۱۴۰۵

تاریخ

پوست

۴ - مقام ذیصلاح در هر یک از طرفین متعاهد به منظور صدور گواهی پذیرش به

شرح ذیل می باشد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران:

- وزارت امور اقتصادی و دارائی

- سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران.

- ایران - تهران - میدان ۱۵ خرداد.

ب - در جمهوری تاجیکستان:

- وزارت اقتصاد و روابط اقتصادی خارجی.

- جمهوری تاجیکستان - دوشنبه - خیابان رودکی - شماره ۴۲.

۵ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری پذیرفته شده» به معنای سرمایه‌گذاری که برای آن گواهی

پذیرش ارائه شده است می باشد.

۶ - اصطلاح «عوايد» به معنای مبالغی است که قانوناً حاصل یک سرمایه‌گذاری

پذیرفته شده بوده و به خصوص، وگرچه نه منحصرآ، شامل سود، هزینه مالی، عایدات

سرمایه‌ای، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می باشد.

۷ - اصطلاح قلمرو به معنای قلمرو هر یک از طرفین متعاهد، شامل مناطق دریایی

مجاور ساحل کشور مربوطه تا حدی که آن کشور طبق قوانین بین‌المللی بر آنها حق

حاکمیت یا صلاحیت قضایی اعمال کند، می باشد.

ماده ۲ - تشویق سرمایه‌گذاری‌ها

۱ - هر طرف متعاهد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع خود جهت

سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر خواهد نمود.

۲ - هر طرف متعاهد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف

متعاهد دیگر جهت سرمایه‌گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

بیان

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

- ۱- هر طرف متعاهد گواهی پذیرش به منظور سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر را در قلمرو خود براساس قوانین و مقررات خود صادر می نماید.
- ۲- هرگاه یکی از طرفین متعاهد گواهی پذیرش را به منظور سرمایه گذاری در قلمرو خود صادر نمود، کلیه مجوزهای لازم را نیز جهت تحقق مناسب چنین سرمایه گذاری اعطاء می نماید.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

- ۱- سرمایه گذاری های پذیرفته شده سرمایه گذاران یکی از طرفین متعاهد که در قلمرو طرف متعاهد دیگر براساس قوانین و مقررات طرف اخیر تحقق یابد از حمایت کامل قانونی و رفتار منصفانه به نحوی که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی که در شرایط مشابه قرار دارند نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.
- ۲- چنانچه یکی از طرفین متعاهد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا هر سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی امتیازات ویژه‌ای بدهد، ملزم به اعطای امتیازات مذکور به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

صرفنظر از شرایط تعیین شده در موافقتنامه حاضر، شرایط مساعدتری که بین هر یکی از طرفین متعاهد و یک سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

- ۱ - سرمایه گذاری‌های پذیرفته شده سرمایه گذاران یکی از طرفین متعاهد، توسط طرف متعاهد دیگر مصادره، ملی یا مشمول تدبیری خواه مستقیم یا غیرمستقیم، با تأثیرات مشابه نخواهد شد، مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر اهداف عمومی، به روش غیرتبیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و منصفانه خسارت و بر طبق فرآیند قانونی انجام شود.
- ۲ - جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه گذاری پذیرفته شده بلافاصله قبل از عمل مصادره یا آگاهی از مصادره باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر طرف متعاهد که سرمایه گذاری‌های پذیرفته شده آنها به علت جنگ یا هر درگیری مسلحه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت گردد، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران کشورهای ثالث نباشد، هر کدام که از نظر جبران، استرداد و پرداخت غرامت چنین خسارتنی مساعدتر باشد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال

- ۱ - هر طرف متعاهد با حسن نیت، اجازه تمامی انتقالات مربوط به یک سرمایه گذاری پذیرفته شده را به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو خود خواهد داد. این‌گونه انتقالات موارد زیر را شامل می‌شوند:
 - الف - عواید.

بیان

ب - مبالغ حاصل از فروش یا انحلال تمامی یا بخشی از یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده.

ج - جبران خسارت بر طبق مواد (۶) و (۷).

د - بازپرداخت و پرداخت هزینه‌های مالی حاصل از وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری‌های پذیرفته شده.

ه - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر پاداش‌های دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاهد، که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده را در قلمرو طرف متعاهد دیگر اخذ نموده باشند.

و - پرداخت‌های ناشی از اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری پذیرفته شده.

۲ - انتقالات بایستی سریعاً به ارز قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

۱ - اگر سرمایه‌گذاری پذیرفته شده سرمایه‌گذار یک طرف متعاهد در مقابل خطرات غیر تجاری در چارچوب یک نظام قانونی، توسط یک شرکت بیمه همان طرف متعاهد تضمین شده باشد، هر گونه جانشینی بیمه‌گر که از شرایط قرارداد بیمه ناشی شود، به وسیله طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - این بیمه‌گر مستحق اعمال حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است نخواهد بود.

۳ - اختلافات بین یک طرف متعاهد و چنین بیمه‌گری براساس مفاد ماده (۱۱) این موافقنامه حل و فصل خواهد شد.

بیت‌الل

۱۳۶۰۵

شماره

۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

تاریخ

پیوست

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفین متعاهد رعایت مستمر تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های پذیرفته شده سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - اختلافات بین یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی بین یک طرف متعاهد و یک یا بیش از یک سرمایه‌گذار در باره یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده بوجود بیاید، طرف متعاهد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) ذی‌ربط ابتدائیًّا سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.

۲ - اگر طرف متعاهد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مذکور نتوانند طی شش ماه پس از آغاز اختلاف به نتیجه برسند، اختلاف بنابه درخواست هر طرف متعاهد، بار عایت قوانین و مقررات مربوطه آنها، یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) به یک دیوان داوری سه نفره ارجاع خواهد شد. سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) و طرف متعاهد هر کدام یک داور تعیین نموده و این دو داور یک سرداور را انتخاب خواهند نمود.

۳ - هر یک از طرفین متعاهد یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) که در داوری پیشقدم می‌شود داور خودش را در «درخواست داوری» منصوب می‌نماید. اگر طرف متعاهد یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) داور خود را ظرف سی روز از تاریخ دریافت درخواست داوری منصوب ننماید، داور مذکور به درخواست طرف متعاهد یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران)، حسب مورد، به وسیله دبیرکل دیوان دائمی داوری منصوب خواهد شد.

۴ - اگر دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنابراین به درخواست هر طرف متعاهد یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) به وسیله دبیرکل دیوان دائمی داوری منصوب خواهد گردید.

۵ - سرداور دیوان داوری باید همواره تبعه کشور ثالثی که با طرفین متعاهد در تاریخ

بیانی

۱۶۴۰۰

شماره

۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

تاریخ

پیش

انتصاب روابط دیپلماتیک دارد، باشد.

۶- داوری بر طبق مقررات آنسیترال انجام خواهد شد.

۷- محل داوری در پاریس خواهد بود.

۸- تصمیمات دیوان داوری نهایی و برای طرف متعاهد و سرمایه‌گذار

(سرمایه‌گذاران) لازم الاتّابع خواهد بود.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاهد

۱- اگر اختلافی بین طرفین متعاهد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بوجود آید، طرفین متعاهد در اولین گام سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.

۲- اگر طرفین متعاهد نتوانند ظرف دوازده ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند، اختلاف به درخواست هر یک از طرفین متعاهد، بارعایت قوانین و مقررات مربوط آنها، به یک دیوان داوری سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاهد یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سردار از اتباع کشور ثالثی که در تاریخ تعیین با طرفین متعاهد روابط دیپلماتیک داشته باشد، تعیین خواهند نمود.

۳- طرف متعاهدی که در داوری پیشقدم می‌شود داور خودش را در «درخواست داوری» منصوب خواهد نمود. اگر طرف متعاهد دیگر داور خود را ظرف مدت سی روز از تاریخ دریافت «درخواست داوری» منصوب ننماید و این داور به درخواست طرف متعاهدی که در داوری پیشقدم شده است به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین خواهد گردید.

۴- اگر دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دوین داور برای انتخاب سردار به توافق برسند، سردار بنای درخواست هر یک از طرفین متعاهد توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب خواهد گردید.

بیان

- ۵- اگر در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده، رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور منع یا اگر وی تبعه یکی از طرفین متعاهد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد. اگر وی از انجام وظیفه منع یا او هم تبعه یکی از طرفین متعاهد باشد، سپس انتصاب توسط عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفین متعاهد نباشد، انجام خواهد شد.
- ۶- با توجه به سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفین متعاهد، دیوان در مورد آئین رسیدگی و محل داوری تصمیم خواهد گرفت.
- ۷- تصمیمات دیوان برای طرفین متعاهد نهایی و لازم‌الاتّباع است.

ماده ۱۳ - قابلیت اجراء

این موافقتنامه در تاریخ ارائه آخرین استناد تصویب توسط یک طرف متعاهد به طرف متعاهد دیگر به اجراء درآمده و لازم‌الاتّباع خواهد بود.

ماده ۱۴ - مدت و فسخ

- ۱- این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر خواهد بود و اعتبار آن ادامه خواهد داشت، مگر آنکه طبق بند (۲) این ماده فسخ گردد.
- ۲- هر یک از طرفین متعاهد می‌تواند با ارائه یک اطلاعیه کتبی یک ساله به طرف متعاهد دیگر این موافقتنامه را در پایان دوره ده ساله اول یا در هر زمان پس از آن فسخ نماید.
- ۳- نسبت به سرمایه گذاری‌های انجام یا تحصیل شده قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه، مفاد تمامی سایر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافه ده ساله از تاریخ فسخ همچنان نافذ خواهد بود.

برای گواهی مطالب فوق، امضاء کنندگان ذیل با اختیار کامل از طرف دولتهای متبع

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفترپرس

۱۵۴۰۰ شماره
۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸ تاریخ
..... پوست

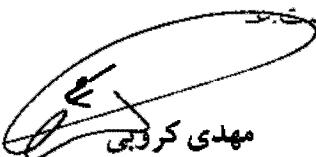
بیان

خود این موافقنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقنامه در دو نسخه در تهران در بیست و هفتمین روز از تیرماه سال ۱۳۷۴ هجری شمسی (۱۸ زوئیه ۱۹۹۵) به زبانهای فارسی، تاجیکی و انگلیسی، به نحوی که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند، تنظیم گردید. در صورت اختلاف در تفسیر موافقنامه، متن انگلیسی مناطق اعتبار خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کرubi
رئیس مجلس شورای اسلامی